

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesverwaltungsgericht — Wykładnia art. 1 pkt. 2 dyrektywy 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi (Dz.U. L 311, s. 67) w brzmieniu nadanym dyrektywą 2004/27/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. zmieniającą dyrektywę 2001/83/WE w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi (Dz.U. L 136, s. 34) — Pojęcie produktu leczniczego — Produkt zawierający substancję, mającą skutek terapeutyczny w wyższych dawkach, mogący jednak zagrażać zdrowiu w mniejszych dawkach, takich jakie są zalecane przez producenta — Wyciąg z kadzidłowa.

Sentencja

Artykuł 1 pkt 2 dyrektywy 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi, zmienionej dyrektywą 2004/27/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r., należy interpretować w ten sposób, że produkt, w skład którego wchodzi substancja mająca przy użyciu w określonej dawce skutki fizjologiczne, nie stanowi produktu leczniczego wedle funkcji, gdy mając na uwadze dawkę substancji czynnych w normalnych warunkach stosowania, przedstawia on ryzyko dla zdrowia, jednak nie jest w stanie doprowadzić do odzyskania, poprawy lub zmiany funkcji fizjologicznych u ludzi.

(¹) Dz.U. C 92 z 12.04.2008.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 14 maja 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale ordinario di Padova — Włochy) — Azienda Agricola Disarò Antonio przeciwko Cooperativa Milka 2000 Soc. coop. arl

(Sprawa C-34/08) (¹)

(Rolnictwo — Wspólna organizacja rynków — Kwoty mleczne — Opłata wyrównawcza — Ważność rozporządzenia (WE) nr 1788/2003 — Cele wspólnej polityki rolnej — Zasady niedyskryminacji i proporcjonalności — Określenie krajowych ilości referencyjnych — Kryteria — Zasadność kryterium niedoboru produkcji krajowej)

(2009/C 153/21)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale ordinario di Padova

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Azienda Agricola Disarò Antonio

Strona pozwana: Cooperativa Milka 2000 Soc. coop. arl

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunale ordinario di Padova — Wykładnia i ważność rozporządzenia Rady (WE) nr 1788/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiającego opłatę wyrównawczą w sektorze mleka i przetworów mlecznych (Dz.U. L 270, s. 123) — Rozporządzenie nie uwzględniające okresowego dostosowania w stosunku do każdego państwa ilości referencyjnych wyłączonych od opłaty dodatkowej i stosujące opłatę dodatkową w sposób identyczny do producentów z nadwyżką jak i z niedoborem produkcji — Niezgodność z art. 5, art. 32, art. 33 i art. 34 WE

Sentencja

- 1) Fakt, że rozporządzenie Rady (WE) nr 1788/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiające opłatę wyrównawczą w sektorze mleka i przetworów mlecznych, nie uwzględnia w ramach określania krajowych ilości referencyjnych niedoboru produkcji w danym państwie członkowskim, nie ma wpływu na zgodność tego rozporządzenia z celami przewidzianymi w szczególności w art. 33 ust. 1 lit. a), b) WE.
- 2) Analiza rozporządzenia nr 1788/2003 pod kątem jego zgodności z zasadą niedyskryminacji nie wykazała żadnego czynnika, który mógłby wpływać na ważność tego rozporządzenia.
- 3) Analiza rozporządzenia nr 1788/2003 pod kątem jego zgodności z zasadą proporcjonalności nie wykazała istnienia żadnego czynnika, który mógłby wpływać na ważność tego rozporządzenia.

(¹) Dz.U. C 92 z 12.4.2008

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 30 kwietnia 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Zjednoczone Królestwo) — The Queen, Christopher Mellor przeciwko Secretary of State for Communities and Local Government

(Sprawa C-75/08) (¹)

(Dyrektywa 85/337/EWG — Ocena skutków wywieranych przez przedsięwzięcia na środowisko naturalne — Obowiązek upublicznienia uzasadnienia decyzji o niepoddawaniu przedsięwzięcia ocenie)

(2009/C 153/22)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Christopher Mellor, The Queen

Strona pozwana: Secretary of State for Communities and Local Government

Przedmiot

Wykładnia art. 4 dyrektywy Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne (Dz.U. L 175, s. 40) — Obowiązek upublicznienia uzasadnienia decyzji o niepoddawaniu ocenie przedsięwzięcia należącego do klas przedsięwzięć wymienionych w załączniku II do dyrektywy

Sentencja

- 1) Artykuł 4 dyrektywy Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne zmienionej dyrektywą 2003/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. należy interpretować w ten sposób, że nie wymaga on, by decyzja wskazująca na brak konieczności poddania ocenie oddziaływania na środowisko przedsięwzięcia ujętego w załączniku II do wspomnianej dyrektywy sama zawierała powody, dla których właściwe władze postanowiły o braku konieczności tej oceny. Jednakże w razie żądania zainteresowanej osoby właściwe władze administracyjne mają obowiązek przekazać jej uzasadnienie podjęcia takiej decyzji lub właściwe informacje i dokumenty w odpowiedzi na zgłoszone żądanie.
- 2) W razie gdy decyzja państwa członkowskiego o niepoddawaniu ocenie oddziaływania na środowisko przedsięwzięcia ujętego w załączniku II do dyrektywy 85/337, zmienionej dyrektywą 2003/35, zgodnie z art. 5–10 wspomnianej dyrektywy wskazuje powody stanowiące jej podstawę, uzasadnienie wymienionej decyzji jest wystarczające, jeżeli powody, które podaje, wraz z danymi, o których zainteresowani już powzięli wiadomość, i ewentualnie wraz z uzupełnieniem o dodatkowe niezbędne informacje, które właściwe władze administracyjne są zobowiązane im przedstawić na ich żądanie, umożliwiają im dokonanie oceny zasadności zaskarżenia tej decyzji.

(¹) Dz.U. C 107 z 26.4.2008

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 30 kwietnia 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Bíróság — Republika Węgierska) — Lidl Magyarország Kereskedelmi Bt. przeciwko Nemzeti Hírközlési Hatóság Tanácsa

(Sprawa C-132/08) (¹)

(Swobodny przepływ towarów — Urządzenia radiowe i końcowe urządzenia telekomunikacyjne — Wzajemne uznawanie zgodności — Nieuznanie deklaracji zgodności wystawionej przez producenta mającego siedzibę w innym państwie członkowskim)

(2009/C 153/23)

Język postępowania: węgierski

Sąd krajowy

Fővárosi Bíróság

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Lidl Magyarország Kereskedelmi Bt.

Strona pozwana: Nemzeti Hírközlési Hatóság Tanácsa

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Fővárosi Bíróság — Wykładnia art. 30 WE, art. 8 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 1999/5/WE z dnia 9 marca 1999 r. w sprawie urządzeń radiowych i końcowych urządzeń telekomunikacyjnych oraz wzajemnego uznawania ich zgodności (Dz.U. L 91, s. 10) oraz art. 2 lit. e) i f), art. 6 ust. 1 i art. 8 ust. 2 dyrektywy 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 grudnia 2001 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów (Dz.U. L 11, s. 4) — Przepisy krajowe zobowiązujące importera urządzeń elektromagnetycznych wykorzystujących pasma częstotliwości, których użytkowanie nie jest zharmonizowane na całym terytorium Wspólnoty, i opatrzonych oznakowaniem CE do wystawienia deklaracji zgodności zgodnie z przepisami prawa krajowego, chociaż do tych urządzeń dołączono deklarację zgodności wystawioną przez producenta mającego siedzibę w innym państwie członkowskim

Sentencja

- 1) Państwa członkowskie nie mogą, na mocy dyrektywy nr 1999/5/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 marca 1999 r. w sprawie urządzeń radiowych i końcowych urządzeń telekomunikacyjnych oraz wzajemnego uznawania ich zgodności, wymagać od osoby wprowadzającej do obrotu urządzenia radiowe, by dostarczyła deklarację zgodności, jeżeli producent tych urządzeń, mający siedzibę w innym państwie członkowskim, opatrzył je oznakowaniem CE i wystawił dla tego wyrobu deklarację zgodności.
- 2) Dyrektywa 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 grudnia 2001 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów nie ma zastosowania w zakresie, w jakim sprawa dotyczy oceny pytań odnoszących się do obowiązku dostarczenia przez daną osobę deklaracji zgodności urządzeń radiowych. W odniesieniu do kwestii uprawnień państw członkowskich do nakładania, na podstawie dyrektywy 2001/95, przy sprzedaży urządzeń radiowych innych obowiązków niż obowiązek przedstawienia deklaracji zgodności sprzedającego produkt można uznać za producenta wyłącznie w okolicznościach określonych w samej dyrektywie w art. 2 lit. e), a za dystrybutora — wyłącznie w okolicznościach określonych w art. 2 lit. f). Na producenta i dystrybutora nałożyć można jedynie obowiązki określone w odniesieniu do każdego z nich w dyrektywie 2001/95.
- 3) W przypadku gdy dana materia jest przedmiotem harmonizacji na szczeblu wspólnotowym, wszelkie środki krajowe regulujące tę materię podlegają ocenie na podstawie przepisów środka harmonizującego, a nie przepisów art. 28 WE i 30 WE. W materii objętej zakresem dyrektywy 1999/5/WE państwa członkowskie muszą w pełni stosować się do jej przepisów i nie mogą utrzymywać w mocy sprzecznych z nią przepisów krajowych. Gdy państwo członkowskie uważa, że stosowanie określonej zharmonizowanej normy nie